

Világ proletárjai egyesüljenek!

NÉPLAP

Mai számból:

A biharkeresztési községi párt-végrehajtóbizottság Készül augusztus 20-ra (2. oldal) — Üzenet Tiszacsegeről (2-3 oldal) — Pillanatképek a vasútszagról (3. oldal) — Elűzem a Textilgyár is (3. oldal) — Véget ért a XII. Nyári Főiskolai Világbirodság (4. oldal)

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. ÉVFOLYAM, 188 SZAM

ARA 50 FILLÉR

KEDD, 1594 AUGUSZTUS 10.

MI UJSÁG A KÜLPOLITIKÁBAN?

Attlee és a munkáspárt több vezetője Kínába utazott

Attlee, az angol munkáspárt vezetője és a párt több vezető funkcionáriusa, hétfőn repülőgépen elutazott Londonból a Kínai Népköztársaságba. A vezető funkcionáriusok között van *Bevan*, a munkáspárt ügyvezető elnöke, a munkáspárt vezetője, valamint *Morgan Phillips*, a munkáspárt titkára. A küldetés kedden érkezik meg Moszkvába, ahol néhány napot tölt, majd pedig augusztus 15-én érkezik Pekingbe. A munkáspárt vezetői három hetet töltenek a Kínai Népköztársaságban.

Nehru a Szato értekezletéről

Nehru indiai miniszterelnök — a Reuter jelentése szerint — válaszolt *Kotavela* ceyloni miniszterelnöknek arra a jegyzékére, amelyben felhívást intézett hozzá, hogy India vegyen részt a délkelet-ázsiai hatalmak ranguni értekezletén. Ezen az értekezleten foglalkoznának a nyugati hatalmaknak a Szato létrehozására irányuló tervével.

Nehru válaszában közölte, hogy a ranguni értekezlet — amelyen megvitátnak egy délkelet-ázsiai „védelmi szervezet” (Szato) felállítását „korai és időszerűtlen”.

Amerikai kárpótlás a bonni kormányának

A „Washington Post” című lap jelentése szerint az amerikai szenátus jogügyi bizottsága törvényjavaslatot hagyott jóvá, amely előírja, hogy adják vissza a volt náci tulajdonosoknak a háború idején az Egyesült Államokban elkobzott német javakat.

Egy másik törvényjavaslatot is terjesztettek az amerikai kongresszus elé. Az előírja, hogy a bonni kormányának utaljanak ki 300.000 dollárt kárpótlásul a washingtoni német nagykövetség helyiségeinek a háború idején történt lefoglalásáért.

Mint a „The New York Times” kiemeli, ez a törvényjavaslat Hollandiában, Belgiumban és Franciaországban egyaránt felháborodást keltett.

Szemtanú a Szovjetunió öszzövetség mezőgazdasági kiállításáról

Dudás Károly, a földművelésügyi minisztérium kiállítási csoportjának vezetője, *Penyigei Dénes* egyetemi tanár és *Konecsni György* kétszeres Kossuth-díjas festőművész és grafikus három héttel ezelőtt Moszkvába utazott, hogy az öszzövetség mezőgazdasági kiállítás előkészületeit tanulmányozza. Hazaérkezésük után *Konecsni György* festőművész a következőkben nyilatkozott a Magyar Távirati Iroda munkatársának:

— A szökőkutakkal, virágágyakkal, fákkal és cserjékkel körülvett gyönyörű főkapu belépve, az első, ami megragad — mondotta többek között — a kiállítás főterében álló 95 méter magas főpavillon épülete. Ilyen, nemes anyagból épült, állandó jellegű monumentális hatású épület mintegy 300 van a kiállításon. Mindegyik egy-egy remeke az építőművészetnek.

A köztársasági pavillonokban először a politikai fogadóterembe jut a látogató. Ebben a köztársasági ipari, mezőgazdasági és kulturális fejlődésének történetét szemléltetik, a további termekben pedig bemutatják a köztársaság mezőgazdaságának mindenfajta terményét, és az azokból készült ipari termékeket is. Nagy teret biztosítanak az egyes köztársaságok pavillonjaiban a termelésben élenjáró kolhozparasztok, szobhozok eredményei bemutatásának is.

Li Szin Man elutazott az Egyesült Államokból

Li Szin Man dél-koreai bábélnök, aki az Egyesült Államokban tárgyalásokat folytatott, hétfőn hazautazott.

A polgári és a debreceni járás befejezte a behordást

Hajdú-Biharban a gyorscséplésnek sok helyen az volt az akadálya, hogy nem hordták be idejében a gabonát. Így késve kezdtek a csépléshez — és az is előfordult, hogy elfogyott az asztlag a cséplőgép elől és másikat nem hordtak össze, hogy a gép folyamatos munkáját biztosítani tudták volna.

Ez az akadály eltűnően van már, de a berettyóújfalui járásban még mindig csak a gabona 90.1 százalékát hordták be. A gabonabehordásban a legjobb munkát a polgári és a debreceni járásban végezték az elmúlt héten. Ez a két járás befejezte már a hordást.

Az állami gazdaságok fékezik a begyűjtés ütemét

Megyénk az elmúlt héten a gabonabegyűjtésben az ország első megyéje volt, most a második helyre került Pest megye, az eddigi második lett az első. Ez a tény bizonyítja, hogy semmi okunk nem volt az elbizakodásra, mert a cséplőgépek teljesítménye nem emelkedett olyan mértékben, hogy az első helyet tartani tudtuk volna, sőt a beadás üteme sem volt megfelelő.

Különösen az állami gazdaságok vonalán tapasztalhatták a begyűjtési hivatal megbízottai, hogy a gabona nem egyenesen a cséplőgéptől kerül a begyűjtőhelyre, hanem 2-3 napig is tárolják. Az állami gazdaságok nagy területtel rendelkeznek, hatalmas készletek maradnak így ki a megye napi beadási tervéből csupán azért, mert egyes állami gazdaságban nem tekintik fontos feladatnak a szállítás gyorsítását.

Az ebesi állami gazdaság 12 vagon gabonát nem adott át idejében. A bődönháti, borzasi, hajdúnánási, hajdúdorogi és darvasi állami gazdaságok még 20 százalékát sem teljesítették beadási tervüknek. Ez a késlekedés nagyban hozzájárult ahhoz, hogy az első helyről a másodikra kerüljünk.

Az állami gazdaságoknak minden igát, teherautót most a gabonabegyűjtés szolgálatába kell állítani. Nem pihenhetnek egy percet sem a vontatók.

A püspökladányi ÁFORT hanyagsága miatt nincs elég üzemanyaga a traktoroknak

A püspökladányi járásban többször előfordult már, hogy a géppallosok nem jutottak idejében üzemanyaghoz. Gépek álltak le, mert elfogyott az üzemanyag. Ez történt most, legutóbb a teteleni géppalloson. Hiába küldtek Püspökladányba, nem kaptak az ÁFORT-tól üzemanyagot. Robogott a vontató üzemanyag után a járásban, míg nagynehézen Biharnagybajomban kaptak.

A debreceni járásban — pedig ez sokkal nagyobb terület — nem fordult még elő, hogy ne kaptak volna üzemanyagot a géppallosok. Van üzemanyag bőven és lenne idejében Püspökladányban is, csak jobban kellene megszervezni az üzemanyag tárolását.

Több éberséget a cséplésnél

Hírt adtunk már arról, hogy Kabán több mint 2000 kereszt lett a tűz martaléka, mert gondatlanul kezeltek a traktort és a kicsapódó szikrától tüzet fogott az asztlag. A hajdúböszörményi határban mégsem voltak éberek. A Petőfi tsz földjén két nagy asztlag közé állították be a traktort, olyan szűk helyre, hogy egy méter távolságra állt csak a gép az asztlag falától. K. Nagy Gábor, a cséplőgép vezetője nem volt körültekintő, de Erdős Imre, a tsz elnöke is túrta a veszélyes helyzetet.

Jeney György ügyész a cséplési szemlén vette észre a szabálytalanul beállított traktort. A cséplést leállította és az asztlag végéig kezdte újra a cséplést, ahogy azt a tűzvédelmi szabályok előírják. A két nagy asztagnál az előírt 500 liter vizet sem tárolták és mindössze 150 liter víz volt a hordókban.

Hajdúnánáson vasárnap 1300 mázsa gabonát csépeltek

Vasárnap Hajdúnánás határában 9 gép csépell. Összesen 1300 mázsa gabonát adtak át a gépektől. A legjobb eredményt a vasárnapi cséplésnél Dobány István érte el, aki 200 mázsa csépell, Ferenczi István munkacsapatának segítségével. Dobány előző nap, szombaton 250 mázsa csépell.

A nánsási 9 gép példáját sajnos nem sokan követték a megyében és így a vasárnapi cséplés nem hozta meg a kívánt eredményt.

Egy nap alatt 35 hold tarlóhántás

A tarlóhántás végzésében igen szép példát adott Kozma Pál, a derecskei géppallos traktorosa, aki nyújtott műszakban egy nap alatt 35 holdon végezte el a tarlóhántást univerzális traktorával. A tárcsázásban is kiváló eredményt ért el, mert 18 óra alatt 56 holdat tárcsázott meg. Ez az eredmény eddig a legjobb a megyében.

Kozma Pálnak a kiváló eredmények elérésében jó segítőtársa Lőrincz Gyula gépezelő.

„KÉSZÜLJÜNK FEL A TÉLRE”

A „Szabad Nép” augusztus 1. számában Gerő Ernő elvtárs cikkében emlékeztetett bennünket az elmúlt tél súlyos nehézségeire, és felhívta figyelmünket, hogyan készüljünk fel a télre. Az elmúlt évi rendkívüli hideg és a hosszantartó tél nagy nehézséget okozott a vasútnál, ahol a szállítást nem is tudtuk megoldani, mert nem rendelkezünk megfelelő szénkészlettel, így a télre való felkészülésünk hiányos volt. Az 1953/54. évi súlyos tél tapasztalataiból tanultunk, és mindent megteszünk, hogy az idén biztosítsuk a zavartalan közlekedést.

Megszerveztük a Fűtőház tökéletesebb fűtését, biztosítjuk a mozdonyok vízellátását, lehetővé tesszük, hogy az esetleg hóval és jéggel belepert mozdonyoknál a gépvizsgálatot megbízhatóan lehessen tartani. A dolgozók részére védő- és meleg ételek és italok kiszolgáltatását zavartalanul biztosítjuk.

Természetesen legfőbb figyelmet továbbra is a járműpark gondos javítására, és a fokozott szemmeltekurátásra fordítjuk. A debreceni Fűtőház dolgozói közül *Balogh István* mozdonyvezető és *Pástyán László* fűtő már megtették szemmeltekurációs felajánlásukat. Vállalták, hogy október 1-ig olyan állapotba hozzák mozdonyukat, hogy résztvehessenek a 2000 tonnás mozgalomban.

A debreceni MÁV Igazgatóság vontatási osztályának dolgozói nem akarnak úgy járni, mint a télén, hanem már most idejében felkészülnek a várható nehézségekre.

BENKE KÁROLY,
MÁV Igazgatóság, vontatási osztály

Visszaérkezett az árvízmentési munkákban résztvevő 73 debreceni tehergépkocsi

Most, hogy népünk hősiességének eredményesen elhárította a dunamenti árvizet, az összes szolgálati és mozgósított részleget visszaverték eredeti munkahelyükre. Az elmúlt napokban a Duna mellől a Tiszántúli Épületanyag Fuvarozó Vállalat hetvenhárom teherkocsija is hazaérkezett. A mentésnél résztvevő gépkocsivezetők nagy segítséget nyújtottak Budapest, Esztergom, Dunabogdány, Mohács és Baja árvízvédelmi munkálataiban. A debrecenieknek nem kis részük van abban, hogy a fenti helyeken mindenütt sikerült a szennyes áradatot elhárítani. A háromtonnás teherkocsik éjt-nappalt eggyé téve hordták a földet, és egyéb segédanyagot a víz megfékezésére. Ha a dolgozók fáradtak voltak, egymást bátorították, de a veszély előtt egyetlen percig sem hátráltak meg.

A hazaérkezett kocsik azóta minden percnyi pihenés nélkül résztvesznek a szállításokban. Hordják, továbbítják a különböző árucikkeket, hogy az ország vérkeringése, az üzemek anyagellátása a közbejött más irányú segítség ellenére is, zavartalan lehessen.

Bátran elmondhatjuk: a hajdú-biharmegyei gépkocsivezetők becsületes, derekas munkát végeztek a gátak mellett!

Üzenet Nyugat-Németországból

A debreceni Gördülőcsapágygyár több európai országból kap külkereskedelmi szerveink révén szerszámgepeket. A Szovjetunió és Csehszlovákia mellett Nyugat-Németországból is érkeznek küldemények. Nemrégiben az egyik ilyen nyugatnémet köszörűgép ládájának szétbontásánál a gépszállító csoport tagjai érdekes „leletre” bukkantak. A láda belsejéből egy többretré hajtogatott olajtól átitatott kis papírlap hullott ki. A levelet üzenetként egy Nyugat-Németországban rekedt magyar munkás küldte itthoni munkatársainak. A rövid híradás szövege:

Magyar munkás elvtársaim!
Ezen a gépen egy hazai földről elkerült munkás keze is dolgozott. En itt a gépet készítő gyárban, mint esztergályos dolgozom. Otthon az Istvánéki-főműhelyben voltam. Sajnos 1944-ben a németek kiharcolták bennünket. Szeretnék már hazamenni. Edesanyám Budapesten él. Hazafias üdvözléssel a távoli idegemből!

HARGITAI JENŐ,
Söllingen auf den Pappet u. 18;

Párt és pártépítés

A biharkeresztesi községi párt-végrehajtóbizottság augusztus 20 előkészítéséért

Községi pártszervezetünknek fontos feladata: augusztus 20-iki előkészítése. Nem elég, hogy a rendezvények vonzzák a dolgozókat. Augusztus 20-ika akkor válik valóban a két baráti osztály, a munkások és parasztlakozók igazi bensőséges, közös ünnepévé, ha mindenki megérti a két osztály szövetségének nagy jelentőségét, s ebből fakadóan üzem és falu egyformán teljesíti szerződésben vállalt kötelezettségeit. Augusztus 20 ilyenfajta megünneplése — a falusi és üzemi dolgozók baráti kapcsolatának elmélyítése — újszerű, éppen ezért

pártszervezeteinkre fontos feladatok várnak

a mostani napokban. Epp e feladatokról tárgyalt pénteken a biharkeresztesi községi párt-végrehajtóbizottság is.

Biharkeresztes dolgozó parasztsága a Hajdúsági Gyógyszergyárral kötött versenyszerveződést augusztus 20-ikára. A gyógyszergyári dolgozók vállalatában többek között ez áll: harmadik negyedévi tervünket 5 százalékkal túlteljesítjük, amellyel, hogy a tervet már szeptember 15-re befejezzük, ugyanakkor az önköltséget 3 százalékkal csökkentjük.

A biharkeresztesi dolgozó parasztlakozók méltó választ adtak. Vállalták, hogy augusztus 17-ig befejezik a cséplést s 18-ra befejezik a gabonabegyűjtést. Híztartás sertés vágomarha begyűjtési tervük augusztus 31-ig esedékes részét augusztus 18-ra teljesítik. Hasonló vállalkozásokat tettek a baromfi, tojás és adóbevételi terv teljesítésére is. Mostmár a tettek vannak hátra, s a községi pártszervezet segítségére van szükség ahhoz, hogy ezek a tettek tettekké váljanak. Augusztus 20-iki politikai előkészítése, a dolgozó parasztlakozók lelkesítése, a munkás-paraszt szövetség jelentőségének tudatosítása a pártszervezetek feladata.

A biharkeresztesi párt végrehajtóbizottságának kezdetben helytelen elképzelései voltak az ünnepség előkészítésére vonatkozóan. A vb. tagjai úgy képzelték, elég, ha arról gondoskodnak, illetve ellenőrzik, hogy lesz-e elég ital, vagy lesz-e szabadtéri ünnepség megrendezésére alkalmas hely a községben. Ez sem mellékes, hiszen a dolgozók szórakoztatásához elengedhetetlenül szükséges, hogy jó legyen a kultúrmasor, mindenki kellemesen nézhesse végig, vagy ha megszomjazik, megihasson egy pohár sör, vagy bort. Azonban ennél nagyobb figyelmet érdemel a politikai előkészítéséhez, de igen szép munkája.

A végrehajtóbizottság tagjainak is kezdetben az volt a véleményük, hogy a cséplés dandárjában nem lehet beszélni az emberekről. Elég lesz egy-egy faluújság a dolgozó parasztlakozók mozgósítására, vagy az operatív bizottság 17 tagjának felvilágosító munkája. Végül be kellett látniuk, hogy az egész falu mozgósítására

a legalaposabb népnevelő munkára van szükség

Igy született meg akkor este a terv a politikai előkészítésre. Nem szabad elhanyagolni a kisgyűlések jól bevált, kedvelt módszerét, tehát 20 kisgyűlést kell tartani este, munkaidő után, elsősorban szombaton és vasár-

nap. Emellett azonban a népnevelők keressék fel esténként a szomszédokat, magyarázzák meg mindenkinek, hogy milyen fontos a vállalások teljesítése, márcsak azért is, mert amikor majd a 20-iki ünnepségen résztvesznek a Gyógyszergyár küldöttei is, szívesen lesz a bem váltott ígéretekéről beszélni majd előtűk.

Erveket bőven találnak maguknak a faluban. Ki ne lett volna még beteg? Kinek nem volt még szüksége arra, hogy az orvos egy-egy penicillin injekcióval újra visszaadja az egészségét? A Gyógyszergyár dolgozó üzeméhez méltó módon dolgoznak, hogy minél többet adjanak ebből a fontos gyógyszerből az országnak — a biharkeresztesieknek is. A falu mivel tud legjobban választani? Aztal, hogy megtölti az ország magtárát gabonával, elegendő húst, zsírt, tojást, tejet biztosít az országnak. Az üzemi munkást, amelyik selejtet termel, saját társai vonják felelősségre, és a zsebe is megéri a rossz munkát. S falun vajjon elég mély-e már az emberekben az egymással szemben érzett felelősségtudat? Bizony nem vált még általánossá, hogy a község dolgozóinak többsége, akik becsülettel teljesítik feladatukat, felelősségrevonva a hanyagot, a munka halogatót. Mindegyről még igen sokat kell beszélniök népnevelőinknek!

Az augusztus 20-iki készülődés egyre inkább

mozgásba hozza a falut

Egyre többen ki akarnak tenni magukért. Ilyen példák már számtalan sokat el tudnak mondani a népnevelők. Beszéljenek Belényesi Lajosról, aki mindig az elsők közt teljesíti kötelezettségét. Nincs termény-, adóhátraléka. Ha róla beszélnek, azt is el kell mondani, hogy amikor a községben alacsonyabb a termés-átlag, mint azt várták, Belényesi Lajos meg van elégedve, mert holdanként 12 mázsa búzát termelt. Igaz, hogy háromszor szántott talajba vetett az ősszel, de mindenkinek két keze van s ha ő megtette ezt, miért ne tehetné meg más is. Az ilyen tettek teszik erősebbé a munkás-paraszt szövetséget.

Amikor megbeszélésre jönnek össze a népnevelők, a kisgyűlések előadói, Vékony Sándor elvtárs községi párttitkár magyarázza el őket érveikkel. Persze, a népnevelőknek is lesz egy-két mondanivalójuk. Ok is jól ismerik, kik azok a faluban, akik becsületbeli ügyeknek tekintik annak a szerződésnek a végrehajtását, melyet maguk kötöttek, s kik azok, akik másnap már ügyet sem vetettek rá. Ilyenek is vannak: Szőke Lajos az Arad-utcáról, özv. Bíró Sándoré, Kiss László, hogy többet ne is említsünk. Mit szólnának hozzá, ha munkájuk arányában részesülnének mindabból, amit az üzemek dolgozói termelnek? Ok ugyan elvárják, hogy legyen az üzletben sok szép ruhaanyag, legyen cipő, bútor, este gyűljön ki a fény a faluban, de hogy ok mit tesznek ezért, az már más kérdés.

A biharkeresztesi pártszervezet akkor végezne jó munkát, ha

a Gyógyszergyár küldötteinek minél kevesebb rossz, és annál több jó példát mondhatnának el a biharkeresztesi dolgozók. Ahhoz, hogy így legyen, rövid egy hét alatt fel kell használni

az agitáció minden módszerét és eszközeit

A népnevelők mellett vonják be a munkába a legjobb gazdálkodókat, velük mondassák el, mi indította őket arra, hogy a legjobb munkával készüljenek augusztus 20-ikára? Miben érezték eddig a munkás-paraszt szövetség erősödésének gyümölcsöző hatását? Ha sikerül az ünnepségre való készülődést az egész község ügyvévé tenni, akkor valóban jelképes hatása lesz annak, ha — mint tervezik — a községben rendezett ünnepség végén kölcsönösen kicserélik termékeiket a falu dolgozói és a Gyógyszergyár küldöttei. TAAR F-NE

Nagyszerű falunapok a megyében

Vasárnap Hajdú-Biharban több községben falunapot tartottak a begyűjtésben élenjáró dolgozó parasztlakozók jutalmául. Hajdúdorogon a Falu Rádió művészei, a népszerű Gergely bácsi, Mari néni és társaik szórakoztatták a szabadtéri színpad köré gyűlt dolgozó parasztlakozókat. Almódon, Sárádon, Berekböszörményben, Biharördán is volt még falunap, műsoros táncmulatság. Tiszgyulaházán a Debreceni Népi Együttes adott szórakoztató műsort.

Vásárhelyi Miklós előadása a genfi értekezletről

A debreceni városi békebizottság meghívására Debrecenbe érkezett Vásárhelyi Miklós elvtárs, hogy előadást tartson a béke híveinek legutóbbi nagy gyűléséről, a genfi tárgyalásokról. A

Üzenet TISZACSEGÉRŐL

Evek hosszú sora óta nem töltöttem ennyi időt egyvegtében abban a faluban ahol felnőttem. Ahol engem ismernek, s én is ismerem mindenkit. Oly jól esik néha-néha meg-megállni, beszélgetni azokkal a parasztlakozókkal, akik engem még gyermekként becéztek, akiknek fiaival iskolacimborák voltunk, akiknek lányait táncra perdittem a régi bálókban. Persze, nem ezekről az időkről beszélgetünk már, hanem a falu ügyéről, az eseményekről. Ez egyben az ország ügye is.

Emlékszem rá, hogy a tél folyamán, amikor a termelési bizottságok megszülettek, mennyi-mennyi ember fordult hozzám kérdéssel, panasszal, amelyeknek egy része jogos volt, másrésze, hanem úgy, hogy jogtalan, de nem volt helyénvaló és nem is volt égető probléma. És mennyi mindent vártak a termelési bizottságtól. Megalakítását úgy vették tudomásul a faluban, hogy a párt- és a kormányprogram „szülötte”. A falusi élet, a mezőgazdasági termelés magasabb színvonalúvá való fejlesztésének, a pezsgőbb életnek a motorja lesz — mondogatták. — Ilyenformán ez a termelési bizottság — amelyet annakidején Varga elvtárs, a volt párttitkár minden képességével segített — jól végezte feladatát. A 35-40 főből álló bizottság üléseket hívott össze, nem egyszer 2-300 hallgató előtt tartottak előadást. A hallgatóság nem volt más, mint a közvetlen termelésben résztvevő, földművelésből élő dolgozó parasztlakozók — mert közvetlen húsukba vágó

Készül a kabaiak válasza a Ruhagyárnak

Hétfő délelőtt. Szerkesztőségünkben csörög a telefon. Kaba jelentkezik: Halló, itt Bagdi István tanácselnök. Olvostuk a vasárnapi számban a ruhagyári dolgozók nyílt levelét. Meg kell mondani szép eredményt értek el két hét alatt, méltó versenyrelésre találtunk bennük. Mi sem maradunk le, a kabaiak is szívvel-lélekkel dolgoznak. Szerdán értekezünk a község parasztlakozóinak eddig elért eredményeit s nyílt válaszunkat a vasárnapi Néplapban olvashatják a ruhagyári dolgozók. A ruhagyáriaknak előljáróban azt üzenjük: továbbra is állják meg helyüket becsülettel.

Hajdú-Biharban 770.000 forint kártérítést fizettek a jégkárt szenvedetteknek

Ez évben június és július hónapokban a nagy viharokkal együtt jégverés is pusztított Hajdú-Biharban. A megye 72 községéből érkezett jégkárjelentés. Érzékenyebb károkat azonban csak Nyíradony, Hosszúpályi és Hajdúnánás határában okozott. Az Állami Biztosító minden esetben elvégezte a bejelentések alapján a jégkárbecslest, közölte megállapításait a tanácsokkal, hogy azokat a beszolgáltatási kötelezettségéknél figyelembe vegyék. A minisztertanács ez év elején

a jégkár térítést jelentősen fel-emelte, és így a hajdú-biharmegyei jégkárosultak már a fel-emelt jégkártérítést kapták meg. A megye területén a termelőszövetkezeteknek eddig 450.000, az egyéni gazdáknak pedig 320.000 forintot fizettek ki. A helyes kárbecslés és a gyors kárkifizetés alapfeltétele, hogy a termelők jégkárait a jövőben is a helyi tanácsnál

a jégverés után öt napon belül jeleentsék.

Az Állami Biztosító kárbecslői a jég által okozott károkat a tényleges helyzetnek megfelelően állapítják meg. Helytelen tehát, ha egyes termelők a ténylegesnél magasabb összeget akarnak megállapíttatni, mert a jogtalan követeléseket úgysem fogják elismerni.

A jogtalan követeléssel csak az országot károsítanak meg, és a jogtalanul csökkentett beadással pedig a dolgozók asztaláról lopnak le a kenyert.

Az ideai jégkárosok meggyőzték a dolgozó parasztlakozókat arról, hogy a kötelező mezőgazdasági tűz- és jégbiztosítás bevezetése a termelők érdekeit védő igen helyes intézkedés volt, amit bizonyít a megyében kifizetett 770.000 forint kártérítés.

elmondtak nekem — nem egyenként — hanem sokan, és sokan tették panaszaiba. Például a behordás körüli zűrzavar, amely behordásztette a falu lakosságának egy részét. Azt már más helyen megírtam, hogy Tiszacsegén nem volt problémátikus és nem vált mozgalmommá a parasztlakozók között az udvarra hordás. Régen, egy-két évtizedre visszaemlékezve csaknem az egész község szörűbe hordott. Az idén már többszázszor kérték az udvarra hordást, meg is kapták sokan. Mégis mindenki úgy érzi, hogy ezen a téren igen sok igazságtalanság történt. A helybeli tüzrendészeti megbízott bizonyos esetekben részrehajlóan, és nem helyesen döntött a behordás lehetőségéről. Megmondom őszintén, hogy szemmel is meggyőződtem egy-két udvaron a behordás helytelenségéről, és nem egy-két udvart láttam olyat, ahol nem engedélyezték a behordást, bár valóban mód és lehetőség lett volna rá, ahol veszélymentesen cséplhettek volna. Csak egy nevet említek ilyen: Kovács Gyuláét a Csorgó-utcán.

A tanácselnök sem értett egyet ezekkel a „tévedésekkel”. Birálat képpen karikatúrát csináltatott a „kukacoskodó” tüzrendészeti emberekről. Hogy aztán ez az ügy egészen kerek legyen, a belügyminisztériumból Tiszacsegén áttutató tüzrendészeti közegek ezt a karikatúrát látván, megsértődhettek, mert nyugta ellenében elvitték a rajzot, valószínűleg azért, hogy a helyi tanács vezetőit valamilyen meghátrálásra kényszerítsék ebben a kérdésben. Ez nem tudom, így lesz-e, de majd eldől a végén.

Néhány szót az áruellátásról.

A mi nap társaságunkban az áruellátásról. Lévai András dolgozó paraszttal, és beszélgetés közben meg akart

C az Ö

Az O gyobb az mintegy 110 23-a között vanegy 10 száz 1000 ményt sors

Friss szel Hadsereg-út MÁV Igazg lokzatának zászlót, az húzódo K Csenésék.

Reggeli Az állom zebb ér. nak az abl amott kipir szabadon sz egész utcát. Megkezdő

Egy idő János-utca karral. Tör és mosolyo — Hiáb a fiatalok Fialatok het. Sűrű, tatja.

— Bizto mint én. küll is.

Főpályat mint negye lépett. Sok emlékezik. előtt. A v vasutas az pott... De mert évtize Búcsúzi — Hát. — A t gát. — T napra bizt zsiát hozta borocskát.

kinálni egy vett zsebé „Club doha ta, akkor pipába val ó ezt ciga Kicsit tr — Még jó bátyámmak dohányt sz nyán. Mor hogy az is hát ha ne Erről aztá zódtem, m csak „Ha 5 éves te vásárolni. járt mind rettdandán már — va ilyesm i Ami a szantja, a Például eg tül nem i a községb Találkozta akinek fá rendelt az tudta meg szertában onnan tud Tisza par ságom, és szelgetek asszonyokk mennek be helyesebbe Aroktó: B valószínűl tás, vagy szövetkeze doskodnak

A fal közepén egy jóréz ott bizony Egyik-mási akolnak k

yárnak

telefon. Kaba je-
gözők nyílt leve-
hét alatt, méltó
le, a kabaik is
ség parasztságá-
asárnapi Néplap-
ovábbra is állják

**kártérítést
teknek**

jelentősen fel-
hajdú-biharmen-
k már a fel-
fést kapták meg.
én a termelőszö-
díg 450.000, ez
k pedig 320.000
ki. A helyes
gyors kárkifizé-
hogy a terme-
a jövőben is a

öt napon belül
tsék.

ztosító kárbecs-
okozott károkat
zetnek megfele-
meg. Helytelen
termelők a tény-
összeget akar-
tni, mert a jog-
et úgysem fog-

veteléssel csak
sitanak meg, és
skentett beadás-
gözők asztaláról
yeret.

rok meggyőzték
asziságot arról,
mezőgazdasági
ítás bevezetése
keikt védő igen
s volt, amit bi-
ében kifizetett
ártérítés.

nem egyen-
n sokan, és so-
szba. Például a
zürzavar, amely
lu lakosságának
már más helyen
Tiszacsegén nem
us és nem vált
parasztok között
ás. Régen, egy-
visszaemlékezve
közéig szűrébe
n már többszá-
dvarra hordást,
kan. Mégis min-
hogy ezen a té-
ságtalanság tör-
eli tüzendészeti
nyos esetekben
nem helyesen
as lehetőségéről
ntén, hogy sze-
győződtem egy-
behordás helyte-
em egy-két ud-
a, ahol nem en-
ordást, bár va-
nyelőség lett vol-
élményes csé-
Csak egy nevet
vác Gyulát a

em értett egyet
sekkel". Bírálát
át csináltatott
tüzendészeti
asztán ez az
legyen, a bel-
Tiszacsegén
szeti közegek
látván, meg-
nyugta ellené-
zot, valószínű-
helyi tanács
n meghátrálás-
ben a kérdé-
m, így lesz-e,
végén.

A mi-
nap ta-
lálkoztam
göző paraszttal,
ben meg akart

Csaknem félmillió kötvényt sorsolnak ki az Ötéves Tervkölsön augusztus 20-án kezdődő húzásán

Az Ötéves Tervkölsön augusztus 20-án kezdődő kilencedik — utolsóévtől — sorsolása a legna-
gyobb az eddigi kölsönhúzások között. A sorsolás ideje alatt több mint 490.000 kötvényt húznak ki,
mintegy 110 millió forint értékben. A törlesztésre kisorsolt nagyszámú kötvény mellett augusztus 20. és
23-a között egy 100.000 forintos főnyereményt, tizenkettő 50.000 forintos, huszonöt 25.000 forintos, hat-
vaneggy 10.000 forintos és százketven 5000 forintos nagyereményt, valamint négyezerhárom-
száz 1000 forintos, kilencezernegyszáz 500 forintos és hatvanhétézerhatszáznyolc 300 forintos nyere-
ményt sorsolnak ki.

Friss szellő fut végig a Vörös
Hadsereg-útn. Meglőbbenti a
MÁV Igazgatóság épülete hom-
lokzatának vörös, nemzetiszí-
nű zászlót, az út két oldalán végig-
húzó községi jelszavakat.
Csendesek, zajtalanok még ezek az utcák.
Reggei álmát alussza a város...

Az állomás felől fuvószene hallik. Mind kö-
zelőbb ér, s mire eljut a Béke-mozihoz, kinyíl-
nak az ablakok. Emitt egy borzas, álmos fő,
amott kipirult arcú leányka hajol ki. Most már
szabadon szárnyal az induló hangja, betölti az
egész utcát:

Megkezdődött a negyedik vasutasnap!

Egy idős bácsika telepedik mellém az Arany
János-utca sarkán. Eddig együtt haladt a zene-
karral. Tömött aktatászkáját is leteszi a padra,
és mosolyogva szól:

— Hiába, nem bírok úgy menni, mint ezek
a fiatalok — és mutat a zenészekre.

Fiatalok? Bizony, a kisdobos jó ötvenes le-
het. Sűrű, fekete bajusza még többnek is mu-
tatja.

— Biztos nem hajtokázott annyit egyik sem,
mint én. — S most már beszél kérdezés nél-
kül is.

Főpályamester Gémes Jenő elvtárs. Több
mint negyven esztendeje, hogy a vasúthoz be-
lépett. Sok vihart látott ember, sok mindenre
emlékezik. Nem, őket soha nem ünnepezték ez-
előtt. A vasutasban csak a „fizest“ nézték. A
vasutas azért volt jó „part“, mert fixet ka-
pott... De a vasutas éppen azért nyomorgott,
mert évezredekre egyforma bére volt: a fix!

Bücsködésnél kérdelem meg:

— Hát a táská?

— A táská? — Kicsit zavart, elneveti ma-
gát. — Tudja, egésznapos műsor lesz. Egész
napra biztosítom magam én is. Egy kis elemő-
zést hoztam magammal és — és egy kis üveg
borocskát. Hazait!

kinálni egy cigarettával, és elő-
vett zsebéből egy pakli szagos
„Club dohányt“. Mikor kibontot-
ta, akkor döbönt rá, hogy ez
pipába való, mert kocsányos, de
ezt cigarettadohányként vette.
Kicsit tréfásan megjegyeztem:
— Még jól megy a hasa András
bátyámnak, hogy ilyen drága
dohányt szív. — Rámnézett csü-
nyán. Mondta aztán a magát,
hogy az isten arra, meg amarra,
hát ha nem lehet kapni mást.
Erről aztán magam is meggyő-
ződtem, mert napokon keresztül
csak „Harmóniát“ és penészes
„5 éves terv“ cigarettát lehetett
vásárolni. Lévai András is be-
járt minden trafikot, de ciga-
rettadohányt nem kapott. Azóta
már — valószínűleg — van. Az
ilyesmi a férfiakat bosszantja.

Ami a háziasszonyokat bossz-
szantja, az még kellemetlenebb.
Például egy egész héten keresz-
tül nem lehetett élesztőt kapni
a községben, sőt paprikát sem.
Találkoztam olyan asszonnyal,
akinek fájó szemére orvosságot
rendelt az orvos, de azt sem
tudta megvenni a helyi gyógy-
szertárban, csak Aroktón. Ezt
onnan tudom főképpen, mert a
Tisza partján töltöm a szabad-
ságon, és napjában sokszor be-
szélgetek a Tiszán átkelő csepei
asszonyokkal, akik Aroktóra
mennek beszerezni az iparcikkét,
helyesebben a háztartási cikket.
Aroktó: Borsod megyében van,
valószínűleg jobb ott az áruellá-
tás, vagy az aroktói földműves-
szövetkezet vezetői jobban gon-
doskodnak a falu dolgozóiról.

A falu
közepén van

szövetkezet
italboltja, de
egy józseusi ember, ha be megy,
ott bizony nem érzi jól magát.
Egyik-másik helyen a disznó-
akolnak külön a padlózata, mint

**Pillanatképek
a vasutasnapról**

Délután sokan izgulták végig a
sportversenyt. Természetes, hogy
a labdarúgó mérkőzés iránt
érdeklődtek legjobban. Fogad-
koztak, számításokat végeztek,
de minden számítás vég-
eredménye Lokomotív győzelem volt.

Kőrösi elvtárs, a Fűtőház dolgozója két
esetösségre számolt:

— Ha mi győzünk, akkor az Ózdi Vasással
nagy harcot vívunk az első helyért. Ha a Pénz-
ügyőrök győznek, nem veszítünk sokat, mert
barátságos mérkőzésről van szó. Így hát nyu-
goltan várok. Más eredményről szó sem lehet.

Döntetlen lett a végeredmény.

A nagyerdei szabadtéri színpadon megtar-
tott nagy zenekari est után újra a Lokomotív-
pályára tértek vissza az ünneplők. Sportbárra.
Az ilyen sportbárlakat jobban a fiataloknak
szánt szórakozási lehetőségnek gondolhatnók.
Am itt ilyesmirel szó sem volt... vagy pedig...
az öregebb vasutasok is komoly sportolók (!)
lehetnek. Mert a táncoló párok fele — időseb-
bekből állt.

Késő éjszakáig tartott a tánc. Lehet, hogy a
nagy meleg volt az oka, lehet, hogy más, de
tény, hogy 11 óra körül már alig lehetett valami
jó üdítőitalt kapni a büffnél. Az is tény vi-
szont, hogy a keringőknel kevés pár táncolt...
Lehet, ennek meg a „kiivott“ büffé volt az
oka...

A nagy ünnep után az egyszerű munkás-
hétköznapok következnek. De ezek sem ese-
ménytelenek. A vasutas dolgozók most új mun-
ka-kezdéssel, még nagyobb tenniakarással végzik
munkájukat. Így van ez rendjén. Mert erre ko-
moly ígéretet tettek most is, amikor felöltötték
az ünnepi díszegyenruhát, amikor számotvetet-
tek egy év kemény munkájáról.
És a vasutas állja a szavát!

menthetetlenül alkalmatlanok és
nem méltók vezetésre. Mert er-
ről van szó.

Tudnék még sok mindent el-
mondani, jót is, rosszat is, ered-
ményt is, hibát is. Ugy gondol-
lom, ha tollat adott kezembe a
párt, akkor nem nézhetem azt
el, és nem hagyhatom szó nél-
kül, amiről az emberek csak
magukban puszognak, és nem
mernek kimondani. A különböző
értekezleteken, amiket vagy
ilyen, vagy olyan címen rendez-
nek a földműveszövetkezet-
ben, vagy más helyen, amelynek
a falu előbbrevitelét kellene szol-
gálni, ne csak frázisok hangoz-
zanak el, hanem alkotó módon,
valóban tegyék kulturáltabbá a
falu életét a maguk módján. Ne
egy-két, esetleg öt emberen
múljék, ez az úgy a falu ügye —
legyen az bármilyen funkcióban
— hogy a háziasszonyok kap-
nak-e élesztőt, paprikát, vagy a
parasztok pipadohányt, vagy ci-
garettát. Sokkal, de sokkal lelki-
ismeretesebben kell a faluról
gondoskodni. Hiszen tulajdon-
képpen a földműveszövetkezet
és egyéb közszükségleti cikkeket
közvetítő szerveken és funkció-
náriusokon múlik az, hogy mi-
lyen a város és a falu kapcsola-
ta. Ez a munkás-paraszt szö-
vetség kérdése is. Nem elég el-
mélkedni erről.

Igaz az, hogy néha-néha
van nehézség.

De ennek hangoztatásával ne
bujjanak ki a megoldások alól.
Ez természetesen nemcsak Cse-
gére vonatkozik, hanem általá-
ban. Én bízom benne, hogy ezek
a hibák átmenetiek, és sürgősen
lehet segíteni rajta, javítani a
lehetőségeket. Azonban a sürgős-
séget mondják ki minél előbb az
illetékesek is.

FÁBIÁN SANDOR

Élüzem a Textilgyár is

A Debreceni Ruhagyár szép si-
kere után most újabb debreceni
vállalat, a Textilgyár is élüzem
lett. A vállalat dolgozói jó mun-
kát végeztek a második negyed-
évből és így méltán rászolgáltak
a bizalomra. Június 30-ig tervü-
ket 104,1 százalékra teljesítették,

284.400 forint önköltségsökken-
tés mellett.

A szép kitüntetés alkalmából a
Textil és Ruházati Dolgozók
Szakszervezete levelet intézett az
üzemhez, amelyben a dolgozók-
nak további jó munkát s példa-
mutató helytállást kívánnak.

Tíz perccel korábban...

A „Néplap“ augusztus 7-i
számában megjelent egy közle-
mény, amely szerint a MÁV
Igazgatóság a Debrecenben le-
játszandó FVB labdarúgó mér-
kőzésére érkező vidéki látoga-
tók részére (Nagyléta és De-
recske felé) 22.50 órakor kü-
lönvonatot indít, hogy a vidéki
szurkolók haza utazhassanak.
A különvonat indult is, de a
forgalmista hibájából tíz perc-
cel korábban a jelzett időnél.
Emiatt sok utas lemaradt, még
azok közül is, akik ott voltak
a vonathoz, mert a kezelőse-
mélyzet azt sem tudta meg-

mondani, hogy egy vonat lesz
Derecskére és Nagylétára, mi-
után ez a vonat előbb Derecs-
kére, majd Sárádon át Nagy-
léta felé megy. Az állomás
forgalmi személyzetének gon-
datlansága miatt többen a vá-
róteremben, vagy az utcán töl-
tötték az éjszakát.

Nagyon örültünk annak,
hogy a MÁV a vidéki sport-
kedvelők kérésének helyt ad-
va különvonatot indított. Kár,
hogy egy-két gondatlan ember
elrontotta örömeinket.

AMBRUS ISTVÁN,
Hosszúpályi

Öröm és ücöm

a szoboszlói strandon

Örömmel olvastam a Nép-
lapban, hogy milyen sokan ke-
restek fel a világhírű hajdúszo-
boszlói gyógyfürdőt. Magam is
sokat járok oda. Kellemes pi-
henést, felüdülést, jó szórako-
zást találok minden vasár-
nap... egészen délutánig!
Azért csak addig, mert amint
kezd közeledni az este — mind
idegebbek vagyok, mindig fé-
lek, hogy lekésem a vonatot.
Mások is így vannak ezzel a
hajdúszoboszlói fürdő vendé-
gei közül. Sokunknak nincs
órája, akinek meg van, az se
viszi be a vízbe. A fürdő terü-
letén pedig nincs óra. Mikro-
fonon is igen ritkán mondják
be a pontos időt. Így aztán a
nap állásából találhatja leg-
több ember: hány óra lehet?

Persze, nem mindenki tudja
ebből pontosan megállapítani
az időt. Így aztán sorozatosan
előfordul, hogy sokan lekésik
a vonatot, autóbust.

Nagyon szeretnénk, ha a
kellemes szórakozást és pihe-
nést nyújtó vasárnapi fürdő-
zésünket nem bosszankodás fe-
jezné be. Ezért kérem én sok
fürdőző társam nevében: állít-
sanak fel egy órát a hajdúszo-
boszlói strandon, vagy — ha
erre nincs mód — mondják be
gyakrabban a pontos időt mikro-
fonon, figyelmeztessék idejé-
ben a fürdőzőket egy-egy vo-
nat, vagy autóbusz indulásá-
nak idejére.

KOVÁCS LAJOS
Debrecen, Klinikai-telep

„Világítási verseny“ — Dancsházán

Két napot töltöttem otthon,
Dancsházán. Mindkét nap a
déli órákig égetek az utcai vil-
lanyok. Csak akkor oltották el,
amikor a lakosság erre felhív-
ta az illetékesek figyelmét —
írja ifj. Harangi Sándor. —
En csak két napig voltam ott-
hon — mindkét nap ugyanazt
tapasztaltam. Jogosan felme-
rült bennem a gondolat, hogy
Dancsházán rendszeresen ége-
tik nappal a villanyt. Márpe-
dig ez igen nagy hiba. Az
MDP III. kongresszusa felhív-
ta figyelmünket, hogy takaré-
koskodjunk. Üzemeinkben, vá-

rosainkban takarékoskodnak is
a villamosenergiával — de
Dancsházán pazarolják. Pedig
csak egy kis figyelmességre, a
takarékoság fontosságának
megértésére lenne szükség, és
minden nap villradatkor elolt-
hatnák az utcai villanyokat.
Ott van a kapcsoló a tanács-
házán. Vagy talán éppen ez
a baj, hogy túlságosan „szem-
előtt van“? „Szúrjon már sze-
met“ az illetékeseknek, és aka-
dályozzák meg, hogy a dancs-
házai villanyok nappal ver-
senyre keljenek a község vilá-
gításában a nappal!

**Ezernyolcszáz hallgatója volt a debreceni
szakérettségis tanfolyamnak**

Két évvel ezelőtt pártunk hívó szavára a gyarak izzó kohói
mellől, a tsz-ek földjeiről, s a traktorok nyergéből indultak el a
munkás-paraszt fiatalok a tudomány várának beveteléréért. Nem
volt könnyű ez a feladat, de fiataljaink nem hátráltak meg a ne-
hezségek elől, s két év megfeszített munkájával bizonyították:
érdemesek voltak a párt és a dolgozó nép bizalmára.

Százhatvanegyen érettségiztek tanfolyamunkon. Nem bukkott
el senki, mivel tanáraink tudásuk legjavát adták a tanulni vágyó
fiataloknak. Az érettségizettek nagyrészt fölvetették az egyete-
mekre és főiskolákra, azok pedig, akik a magasabb követelmé-
nyeknek nem feleltek meg, jóval magasabb tudással kerültek
vissza munkahelyükre. A tanulók közül nyolcan „kiváló tanuló“
kitüntetést kaptak, és 5000 forint pénzjutalmat osztottunk ki azok
között, akik egész évi munkájukkal rászolgáltak erre.

Ezzel Debrecenben véget ért a szakérettségis tanfolyam,
amely sok becsületes munkás és paraszt fiatalot küldött az ország
különböző egyetemeire. Debrecenben 1949 óta volt szakérettségis
tanfolyam, közel 1800 hallgató részvételével. Ebben az évben már
kikerültek egyetemeinkről a volt szakérettségis hallgatókból lett
tanárok és mérnökök, akik tudásukkal, pártunk és dolgozó né-
pünk iránti szeretetükkel becsülettel szolgálják szocialista ha-
zánk építését.

A debreceni szakérettségitől most megvált tanár és fizikai
munkát végző elvtársakat ösztönöztük köszönet illeti tanfolyamunkon,
és diákközhonukban végzett lelkes, odaadó munkájukért.

CZIRJÁK FERENC kollégiumi igazgató

